

forte prætermisum fuerit, causa nihil dicam, neque penas exigam. Cum verò rebus tam utilibus plenam, nulliusque rei indigam fecerim, & jam spinas tamen portat, Num igitur inertem, num desidiosum agricolam dicet, an potius illos accusabit, qui tantà sollicitudine curati à me adeò fertilitatem neglexerunt?

11 Haud difficilior esset apologia quinque virginum, quas Christus immeritò vocaverit fatuas, si vasis oleum defuit, non virginum negligentia, sed necessitate, seu defectu potestatis. Quam hinc sponsus culpam reperiatur, cur virginis ostium pulsantes repellat?

12 Apoc. 3, v. 20. Ecce, inquit, Deus, sicut ad ostium & pulso. Si quis audierit vocem meam, & aperuerit mihi, intrabo ad illum. Quis prudens stabit ad ostium ejus pulsans, quem scit aperire non posse? Nos verò contra damnati Articuli Authorem Catholicè credimus, plurimorum à Deo ostium pulsari, qui sufficienter auxilio præventi, aperire possent; sed culpa suâ negligunt, vel magis damnabili perverciâ nolunt.

13 Exprobratio act. 7. v. 51. Vos semper Spiritui Sancto resistitis nihil habet sani judicii, & æquitatis, si absque efficaci auxilio nunquam, ut docet damnata propositio, obedire potuerint.

14 I. Joan. 2. v. 2. De Christo dicitur Ipse est propitiatio pro peccatis nostris, non pro nostris autem tantum, sed etiam pro totius mundi. I. Timoth. 4. v. 10. Qui est salvator omnium hominum, maxime fidelium. Omnes, si Quesnellum audierint, reclamabunt infideles: nobis Salvator ille non est, qui nihil nobis promeruit, quo ex infidelitate emergere possemus. His voces suas, & querelas jungent omnes indigni peccatores: Nobis, inquit, nihil gratiæ concessum est, nihil unquam serîo oblatum, quo obdurationem vel depellere possemus, vel evitare. Insurgent cum eis omnes reprobi dicentes: Quomodo Christus fuit propitiatio pro peccatis nostris, qui nihil nobis unquam impertit, vel præparavit, quo liberationem à peccatis consequi ullus nostrum valuerit, prout oportuit ad salutem? Quapropter si de cœlesti beatitudine, & æterna salute sermo est, nullo sano sensu Christus dici potuit ullius nostrum salvator, sed solummodo electorum. Hæc necessaria est Quesnelliani Articuli sequela minimè Catholica.

15 Frustrâ sibi damnata propositio patrociniæ querit ex illo. Christi Luc. 16. v. 3. Sine me nihil potestis facere: ut enim verissimum est, nihil boni salutiferi, de quo illic agitur, fieri posse sine Christi gratiâ, sic à veritate alienum est, nihil boni naturalis, & honesti fieri sine gratiâ posse. Hæreseos autem cœnstitutio theol. propugn. Tom. I.

suram propositio sine dubio meretur, dum negat absque efficaci gratiæ auxilio consistere veram exercendi boni operis libertatem, ut nullus opus præceptum, quod omisit, præstare valuerit. Igitur sine gratiæ Christi subsidio nihil ad salutem proximè, vel remotè conducens facere possumus; possumus tamen absque auxilio efficaci, modo sufficiens adfuerit, ut contra Jansenistas tenet Ecclesia, & iterum contra Quesnellum Sedes Apostolica definivit.

C A P U T II.

Eadem Propositio contraria est traditioni Patrum.

1 **Q**UÆRIT Clemens Rom. vel quisquis est Author lib. 3. Recogn. Dic quomodo Deus judicat secundum veritatem unumquemque pro actibus suis, si aliquid agere in potestate non habet? Judices frustra à legibus præsumunt, & puniunt eos qui malè agunt; non enim in sua potestate habuerunt. Juxta Quesnellum omnes, quibus defuit gratia efficax ad perficiendum opus præceptum, atque adeò omnes qui omissione operis præcepti peccaverunt, rectè puniuntur, etsi per secundam propositionem damnatam in suâ potestate non habuerunt, ut opus impositum faciendo non peccarent.

2 Justinus Apologiâ ad Imperatorem Antoninum: Nisi libero arbitrio genus humanum, & res turpes fugere potest, & pulchras, ac bonas sequi, extra causam culpamque est eorum, quæ modò aguntur. Juxta Quesnellum genus humanum, quotiescunque destituitur gratiâ efficaci, sive quotiescunque res pulchras, ac bonas non sequitur, eas sequi non potuit, nec tamen extra culpam est.

3 Irenæus l. 4. adversus hæreses Capiti 71. hunc titulum præfigit: Oportet, quod homo liber sit, & sui potestatis, ad hoc quod possit eligere bona, vel contraria. Quesnellus ait, omnem hominem qui malè agit, bona eligere non potuisse.

4 Idem Sanctus Pater Caput sic concludit: Hi autem, qui illud (bonum) non operantur, judicium justum recipient Dei, quoniam non operati sunt bonum, cum possent operari illud. Quesnellus docet, hos qui bonum non operantur, judicium justum recepturos Dei, etsi quod operati non sunt, operari non potuerint.

5 Iterum Irenæus cap. 72. Sed quoniam omnes ejusdem sunt naturæ, & potentes retinere, & operari bonum, & potentes rursus omittere, id est non facere, justè laudantur, & dignum recipiunt testimonium electionis bonæ, & perseverantiæ: alii verò accusantur, & dignum per-